

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 362

ngày 09 tháng 06 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thơ Ngỏ

Hội Tụ

*Hội tụ nhen duyên chuyển thực hành
Thành tâm tu luyện tự thân an
Quý yêu muôn loại từ bi mở
Khai triển chính mình pháp tự an*

Kính bái,
Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 06/04/02 đến 12/04/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Sống đời phải có cạnh tranh tại sao?
- 2) Muốn xuất hồn thì phải xuất làm sao?
- 3) Thanh tịnh kiến tánh là sao?
- 4) Dứt khoát có lợi lộc gì không?
- 5) Thiếu sáng suốt có hại gì không?
- 6) Thương tâm của loài người thực hành bằng cách nào?
- 7) Nhiệm vụ từ bi là gì?

<p>1) Paris, 06-04-2002 4: 00 AM <i>Hỏi: Sống đời phải có cạnh tranh tại sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa sống đời phải có cạnh tranh vì danh và lợi mà thôi</p> <p>Kệ: <i>Sống đời phải có danh lợi thì Thế thái hơn tình tự khắc ghi Giành giữ thì đua tạm thức thì Quân bình đánh mất tạo sân si</i></p>	<p>2) Monaco, 07-04-2002 5: 10 AM <i>Hỏi: Muốn xuất hồn thì phải xuất làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn xuất hồn thì phải có một tập quán tốt thì khi nhắm mắt sẽ thấy hồn ở nơi khác như một cậu bé đứng trước cảnh ngộ thanh nhẹ và sáng láng</p> <p>Kệ: <i>Cảnh Trời thanh nhẹ sáng xinh tươi Chuyển hóa thân tâm cảm sáng ngời Đời đạo song hành duyên tốt đẹp Thành tâm tiến tới quý thương Trời</i></p>
<p>3) Monaco, 08-04-2002 7: 47 AM <i>Hỏi: Thanh tịnh kiến tánh là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa thanh tịnh kiến tánh là thấy rõ hành động sai trái của chính mình</p> <p>Kệ: <i>Thấy rõ tâm tư tự trách mình Thực hành thiếu sót không đạt được Học không tới đích khó phân minh Dâm loạn vẫn còn khó đạt tinh</i></p>	<p>4) Monaco, 09-04-2002 12: 35 AM <i>Hỏi: Dứt khoát có lợi lộc gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa dứt khoát rất hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Dứt khoát tự tu chỉ thực hành Tâm tâm thường lạc sống an lành Tâm sâu đời đạo qui giềng mối Giải tỏa phiền ưu tự giác thanh</i></p>
<p>5) Paris, 10-04-2002 7: 40 AM <i>Hỏi: Thiếu sáng suốt có hại gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thiếu sáng suốt rất có hại cho tâm lẫn thân</p> <p>Kệ: <i>Thiếu quân bình không được minh mẫn Trước khí tấn công tự tạo lầm Giải đãi tâm thân không ổn định Tâm tu dứt khoát tránh sai lầm</i></p>	<p>6) Monaco, 11-04-2002 8: 05 AM <i>Hỏi: Thương tâm của loài người thực hành bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa thương tâm của loài người tham gia</p> <p>Kệ: <i>Tham gia giúp đỡ trong qui hội Thế sự kích động tiến hợp hồi Đại nguyện không thành duyên loạn động Thành tâm dứt khoát nguyện chơn lòng</i></p>
<p>7) Monaco, 12-04-2002 3: 25 AM <i>Hỏi: Nhiệm vụ từ bi là gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa nhiệm vụ từ bi là thành tâm phục vụ</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm phục vụ khắp nơi nơi Tiến hóa do tâm hướng cõi Trời Tâm đạo tràn đầy duyên tận độ Quán thông đời đạo nguyện Nam Mô</i></p>	

THƯ TỪ LAI VẮNG

W, ngày

Trước hết con xin đánh lễ và vấn an Thầy. Thưa Thầy trong một tháng nay con mới bắt đầu nghe băng Thầy thường xuyên cũng như con mới quyết tâm cố gắng tập hai pháp Soi Hồn và pháp Chiếu Minh và con cũng đã bỏ ăn mặn. Thưa Thầy mỗi ngày con làm 3 lần pháp Soi hồn và Chiếu Minh như vậy có được không? Và mỗi lần con nghe băng Thầy giảng con ngồi xếp bằng niệm Lục tự Di Đà con mê đi nhưng con vẫn nghe rõ Thầy giảng và trên đỉnh đầu con rút như vậy là triệu chứng gì. Vì con chỉ mới bắt đầu tập pháp được một tháng. Thưa Thầy xin Thầy giảng dùm con câu Bát công Đức thủy là gì? Vì con nằm chiêm bao con thấy Cha và thầy dạy con câu này. Không biết có phải như vậy không hay con chỉ quá mơ mộng. Thưa Thầy, mới hôm qua tối con cũng nằm ngủ con chỉ nghe tiếng mẹ dạy con: dù trong trường hợp nào hoặc bất cứ hoàn cảnh nào con cũng phải niệm Phật. Như vậy có phải mẹ chỉ dạy con phải không thưa thầy. Nhiều khi con nghe băng Thầy giảng hoặc con nhớ đến Thầy con hay khóc. Con khóc vì con còn quá trẻ tại sao con bê trễ không chịu lo tu sớm vì con biết đến Thầy và pháp lý này từ lúc con còn ở VN do bạn đạo N V T chỉ dạy con. Con ước mong con có cơ duyên tốt lành để con được diện kiến Thầy.

Con xin kính bái Thầy và kính chúc Thầy trường an.

Con.

M H

M H con,

Thầy đã nhận được thư của con, được biết con đang dũng tâm tiến hoá trên hành trình tu học.

Con mong thấy mà không hiểu đó là trình độ của con còn nặng trọc, chưa khai mở đồng đều, làm sao mình bạch được nguyên lý của Bề Trên. Câu nói: Bát công đức thủy là đông tây nam bắc, đông nam, tây bắc, đông bắc, tây bắc – đang khai triển điện năng của con lên khối óc. Đó là do Pháp Luân Thường Chuyển mà hằng ngày con đã làm. Con thường xuyên niệm Phật sẽ khai thông trí ý của con. Đó cũng nằm trong cơ tạng của con mà thôi, diễn biến thành lời cảm thức tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ - tức là có hành pháp cho nên mới biến đổi được cơ tạng khiếm khuyết trở nên tròn đầy, tề gia là ổn định, trị quốc là giải bỏ tánh hư tật xấu, bình thiên hạ là mở thức hoà đồng, xem muôn người như một. Tình thương yêu càng ngày càng rõ rệt đối với thiên địa nhân, không còn mê chấp dị biệt nữa. Khi con khóc là trọc khí trong gan của con tràn lên, giải bỏ. Khóc rồi sẽ được nhẹ là vậy. Sau này muốn khóc nhưng cũng không khóc được, tức là thanh quang trong khối óc đã được hội tụ một phần. Lúc ấy nghe băng thầy giảng thì sẽ cảm thấy nhẹ nhàng hơn. Chúc con vui khỏe.

*Quý thương,
 Lương sĩ Hằng
 Vĩ Kiên*

**TRÍCH BĂNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG
 ÔNG TÁM GIẢNG VỀ NIỆM PHẬT**

.... Mình vừa niệm Phật mới 3 câu, nói chuyện tới 10 câu thì nó không có đúng. Nói chuyện 10 câu, nó xâm chiếm câu kia, rồi mình **Niệm Phật** có 3 câu mà nói chuyện này giờ tới 100 câu, cái đó nó quan trọng lắm đó.

Cho nên tui dẫn mấy người đi làm về, ngồi yên trong phòng, thanh thoi nhẹ nhàng, giờ này là giờ của tui không ai động. Tui lo tui **Niệm Phật** tuần tự **Nam Mô A Di Đà Phật**, tui nghe rõ ràng **Nam Mô A Di Đà Phật**, rồi tui thấy cái nước miếng tui nó chạy. Lần lần tui mới thấy cái máu tui nó được thay đổi. Tui là người y sĩ tự trị bệnh, trị bệnh gì? Tinh thần tui. Tui ngồi tui niệm thết là thần kinh tui nó ổn định, nhẹ nhàng thoi.

Vô trong góc phòng ngồi, niệm nhẹ nhàng, chứ không phải tui niệm cho người ta nghe. Tui ngồi tui chiêm ngưỡng sự nhẹ nhàng, sự tinh vi của phần hồn tui, một hào quang sáng suốt của chính tui. Tui niệm **Nam Mô A Di Đà Phật**, tui tưởng tới Đức Phật đã giải thoát được, tui cũng đang trên hành trình giải thoát như ngài. Tui nghĩ, tui niệm... niệm... niệm... (âm thanh nhẹ như hơi thở), tự nhiên nó trở về khôi phục lại. Cái đó nó đạt được cái diệu pháp, sau này cái chơn ngôn mới độ tha. Lúc mình nói chuyện, nói người ta nghe rất cởi mở, mà cái đó từ trong đáy lòng mình nói ra được thì nó mới thông minh, không phải ai tài hơn ai đâu. Thà đi chậm mà chắc, đi mau mà thất bại, không nên. Chậm mà chắc, cứ việc đi thăng thăng, thăng thăng đi. Tu cũng vậy, đời cũng vậy, cũng phải chậm mà chắc, chớ không có nôn nóng. Nôn nóng đời cũng hư hết hà... đạo cũng không có thành, mất hết nhuệ khí, phải từ từ. Như tui hồi trước tui tu, tui về nhà tui ngồi (xuống ông Tư thì ông nói niệm **Nam Mô A Di Đà Phật**), về ngồi, ngồi ghé bành trước nhà nhắm mắt niệm **Nam Mô A Di Đà Phật**, mấy sư phụ tui đi ngang, kéo lỗ tai: “Thằng này nhắm mắt làm gì? Ở nhà mà nhắm mắt?”, kéo cái lỗ tai. À... bởi vì người ta thấy lạ, người ta thương mình, “thằng này nó điên, ngồi nhắm mắt”. Hồi đó mình không có chỗ yên lặng như bây giờ. Quý vị đây có chỗ yên lặng, có cái phòng vô ngồi nhắm mắt, thoi thoi nhẹ, nghĩ tới ông Phật cao siêu bất diệt. Nghĩ cái đó rồi mình từ từ niệm **Nam Mô A Di Đà Phật** để mình nghe, co lưỡi nó chạy đi đâu, nước miếng chuyển chạy chỗ nào?

Chớ bây giờ mình đang **Niệm Phật**, mình nghĩ tới cái bánh làm chưa xong, không có được đó, nghĩ cơm chưa chín là không có được. Tất cả đều là dứt hết như duyên, cắt đứt hết tất cả như duyên trong giây phút mình **Niệm Phật**, thất tình lục dục như duyên đều bỏ hết, không còn gì nữa hết. Ngồi mình niệm, bình tâm niệm như vậy.

THƠ

DUYÊN LÀNH

Duyên lành được pháp vô vi
 Dững hành khai mở tự tri tự hoà
 Thanh tịnh quán xét tâm ta
 Nhẫn hoà nhịn nhục xem qua sự đời
 Qui thức hồn thanh nhẹ thanh thoi
 Từ bi hỷ xả đạt nơi an toàn
 Vĩ kiên bền vững sắc son
 Hành trì tu tiến chẳng toan sự gì
 Chơn hành tự mở tự thi
 Hương đăng tự thấp tự qui nơi mình
 Khai tông chơn lý đẹp xinh

Tinh trời hé mở an bình nội tâm
 Hồn vui tiến hoá âm thầm
 Học bài thanh tịnh siêu âm của thầy
 Chơn kinh vô tự là đây
 Thần kinh khối óc ngày ngày chuyển giao
 Mở tầng quang thức thanh cao
 Qui nguyên các giới cùng nhau tiến hoà
 Thấp lên ngọn lửa tâm ta
 Hoà cùng ánh sáng đại la thanh đài
 TM-----phú nhuận 01-06-02

VÔ SANH

Bao kiếp trầm luân ở chốn này
 Nay rõ luân hồi tự chuyển xoay
 Cảnh đời bao nỗi oan tương nghiệp
 Vẫn tự như nhiên trọn hiển bày
 Ánh sáng nơi lòng hằng chiếu rọi
 Động loạn vô minh tự xét soi
 Mộng ảo cuộc đời như gió nổi
 Tâm vẫn yên bình giấc mộng trôi
 Lặng ngắm trời thanh thật tuyệt vời
 Tranh trời muôn vẻ tự đầy vơi
 Sắc màu bao nỗi ôi luân chuyển
 Vẫn tự như nhiên chẳng đổi dời
 Ẩn hiện nơi lòng bao biến đổi
 Có ,không ,không ,có! tự mình thôi
 Vô sanh tự tánh là không đổi
 Ánh nguyệt ,vầng dương vẫn rạng ngời
 Ấy là chơn ý mãi tinh khôi .

TM-----phú nhuận 01-06-02

THIỆN GIÁC

Gởi về nơi chốn xa xôi
 Vầng thơ tâm đạo trong tôi vun bồi
 Đèn lòng tự thấp tự soi
 Hưởng về thiện nghiệp hồn tôi vui hoà
 Phụng hành chơn pháp thật thà
 Cảm yêu cuộc sống tình ta tình người
 Bên nhau chung bước vui tươi
 Chung lo xây dựng ng đạo người đạo tâm
 Vô vi nguyên lý chẳng lầm
 Thanh tịnh tự đạt siêu âm nơi mình
 Đạo là vô sắc vô hình
 Thiện là tự thức bất sinh nghĩ bàn !

TM ----phú nhuận 01-06-02

BẠN ĐẠO VIẾT

SAU BỨC MÀN THIÊN

Có những cái rất là quý báu mà tiền muôn bạc tỷ không thể nào mua được, học thức, trình độ, bằng cấp không thể nào hiểu thấu được, vì nó đã vượt quá tầm suy luận của trí óc phàm trần. Cõi không gian 3 chiều này rất là thấp kém và cấu trúc của nó quả là thô sơ vô cùng so với cõi thiên liêng, huyền bí, huy hoàng, tươi sáng và lộng lẫy. Ở nơi cõi cao xa thanh nhẹ đó, hoàn toàn không có mây may một hạt bụi, không giống như ở cõi phàm trần này, bụi bặm, vi trùng, tội ác... xảy ra từng giờ, từng phút, từng giây!

Vì sống mê mết ở hạ giới, vì luân hồi nhiều kiếp chìm nổi trong vòng lục đạo, nên nhơn loại đã bị một bức màn thiên vô hình, vô sắc bao phủ, khiến nhơn sanh chỉ biết sống và sinh hoạt theo cõi sắc tướng giả hợp, vô thường! Lẩn quẩn trong sinh, lão, bệnh, tử để rồi lại luân hồi trở lại theo nghiệp quả trả vay! Quả đất có một sức hút khiến các vật thể phải rơi vào nó, nhơn loại vì không biết cố gắng tu luyện để mở khiếu huyền quang, nên đa số đều bị địa cầu hút chặt! Sống:bám vào đất, Chết: Hồn cũng bị hút luôn vào địa phủ, không sao thoát được!

Mong sao bài viết này sẽ giúp cho nhơn loại hiểu và thấy rõ là có một bức màn thiên vô hình, vô sắc đang bao trùm lấy họ, chính họ phải tự tu luyện đạt mức thanh thoát của tâm linh để vén mở bức màn thiên bí mật đó. Sau kinh nghiệm sống động và thực tiễn đó, cuộc sống của chúng ta mới quả thực là có đầy đủ ý nghĩa với sứ mạng : mang xác làm người, tự giác, giác tha.

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp Không phải là một pháp tu khiến người ta sống trong mơ hồ, hỗn độn và lụn bại của thân tâm. Không, trăm lần không, ngàn lần không! Càng tu luyện

đứng đắn theo pháp lý mà đức Ông Tư và Thầy Tám đã gieo truyền, chúng ta càng chứng tỏ cho hơn sanh thấy chúng ta là những chơn linh tự thức, tự cường. Là những người con ngoan ngoãn của đấng Tối Cao và là những người con làm đẹp lòng Ngài hơn bao giờ hết.

Thế Giới ngày càng tràn ngập tội ác và những điều xấu xa! Nhưng luật quân bình lúc nào cũng vẫn còn đó để giữ cho địa cầu được bền vững và thăng hoa tốt đẹp hơn. Đấng Toàn năng luôn luôn và mãi mãi theo dõi, bảo dưỡng và hộ trì cho toàn thể con cái Ngài và cho những gì mà Ngài đã sáng tạo nên.

Song song với sự bảo dưỡng, chở che đó, khắp nơi trên địa cầu này và ở trên các tầng Trời vẫn còn có những vị tu sĩ thánh thiện ẩn mình tu luyện và ban rải những luồng từ điển, từ quang để thanh lọc mọi ô trược, trợ giúp cho địa cầu và vũ trụ ngày càng tươi đẹp và tốt lành hơn. Chúng ta thầm cảm tạ ơn phước và đức hạnh cao đẹp của chư vị đã thành đạo từ xa xưa cho tới ngày nay và cả ở trong tương lai.

Bây giờ tôi xin được phép trình bày cùng quý vị sự thấy khi tôi Tham Thiên Nhập Định:

Trong đêm khuya thanh vắng của giờ Tí, tôi Thiên Định trong sự an tĩnh của nội tâm thì bỗng tôi thấy trước trán tôi, xa thiệt là xa và ở trên cao thiệt là cao (hướng chánh Nam) bùng nổ một cái, tôi thấy trên đó có một bức màn thiêng vô hình, vô sắc được vén ra từ từ làm hai mảnh, tôi thấy một cõi sáng trắng trong, huy hoàng và lộng lẫy cùng mây khói tỏa cuộn cuộn ở cõi giới sau bức màn thiêng đó...

Tôi được biết là đã từ lâu rồi tôi bị bức màn vô hình, vô sắc đó che phủ nên không thấy gì hết ngoài cõi sắc tướng của phàm trần này. Dù cho khoa học có tiến bộ tới đâu và có phóng phi thuyền bay cao ngàn vạn dặm đi nữa, cũng không làm sao thấy cho được cái thấy mà tôi đã được thấy. Chính ở nơi đó, chư vị đã thành đạo: Tiên, Thánh, Phật vui sống và đang hân hoan chờ đón chúng ta lên đó để cùng sống chung an hòa với các Ngài. Ở cõi sáng đó không bao giờ có sanh ly, tử biệt, không bao giờ có bệnh họa, già nua, không bao giờ có chiến tranh và giết chóc...

Cầu mong sao chúng ta đồng nguyện thành tâm tu tiến để cùng lên cõi sáng hưởng lạc phúc muôn đời, tiêu dao muôn thuở. Các vị bạn đạo tu theo Vô Vi hiện đang còn ở quê nhà Việt Nam đau khổ, thiếu thốn nhiều về vật chất và tinh thần, xin quý vị đạo hữu hãy vui lên và vững tâm, vững chí tu hành theo Pháp Lý. Chính nhờ hoàn cảnh khó khăn, eo hẹp đó, quý vị sẽ tu mau và tiến hóa nhanh chúng tôi là những bạn đạo hiện đang sống ở ngoại quốc.

Chúng ta đồng nguyện thương yêu và dìu dắt nhau trở về Thiên Quốc. Tôi xin nguyện cố gắng tu hành hơn nữa và sẽ đóng góp thêm vào kỳ tới theo sự tiến triển của tâm linh.

Thụy Sĩ, Genève, thứ sáu ngày 17 tháng 5 năm 2002

Nguyễn Tân,

Kính bái.

